

Danske Øland er på vej til et gennembrud af de store i USA under navnet Oh Land. Selv om spotlyset skinner næsten konstant på den 26-årige Nanna Øland Fabricius, går vejen mod toppen ikke via nyasfalterede motorveje i strømlinede limousiner. Den går oftere via humplede landeveje på en ukomfortabel varevogns svedige bagsæder

New York: "These dreams under my pillow. In the twilight of these white nights", messer Nanna Øland Fabricius foran et euforisk publikum på det legendariske spillested Webster Hall i New York.

Rammerne er stort set identiske med dem i Store Vega i København med mørke, olierede trægulve, betagende balkon og mondæn stemning.

Selv om danske Oh Land er opvarmning, fortæller flere tilskuere mellem sangene, at de udelukkende er kommet for at opleve hende og ikke australske Sia, der står med de største bogstaver på plakaten.

- Oh Land har blæst mig fuldstændig bagover. Hun er ufatteligt smuk og kan faktisk synge. Det er sjældent, musikere har hele pakken, konstaterer Skylar Braun, mens hun transmitterer koncerten til de veninder, der ikke fik billet.

På scenen kæmper Nanna Øland Fabricius med at fiske en trommestik ud af sit hvide englekostume, der konstant gennemlyses bagfra, så man tydeligt kan se, at den 26-årige sanger har en baggrund som balletdanser.

- Har I nogensinde set en sanger føde en trommestik gennem sin armhule, spørger hun drillende publikum.

Det svarer med et latterbrøl og endnu et øredøvende bifald, der kun tager til i styrke, efterhånden som Nanna Øland Fabricius og hendes to danske musikere strider sig gennem "Son of a Gun" og "We Turn It Up", som hovedparten af publikum allerede kender udenad.

Den danske "gudinde"

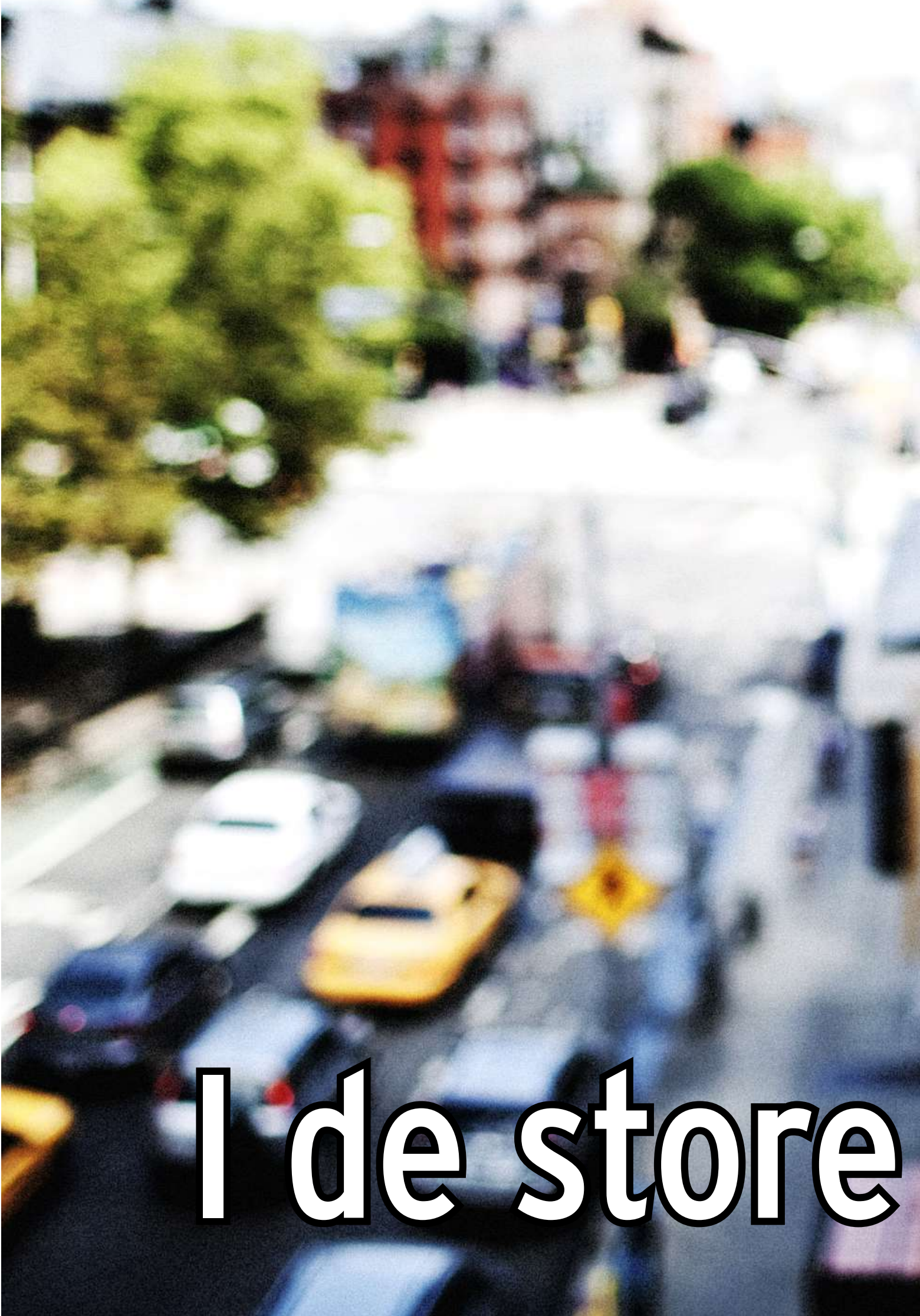
Da Nanna Øland Fabricius rødkindet og storsmilende svæver ned til merchandiseboden for at skrive autografer, samler der sig hurtigt en eksalteret kødrand af fans omkring hende. De får signeret cd'er, T-shirts og endda lov at tage billeder side om side med den danske "gudinde", som flere forblændet kalder hende.

- Hvor er det vildt, at hun bruger så meget tid på sine fans. Det er meget usædvanligt, måber Skylar Braun, inden hun

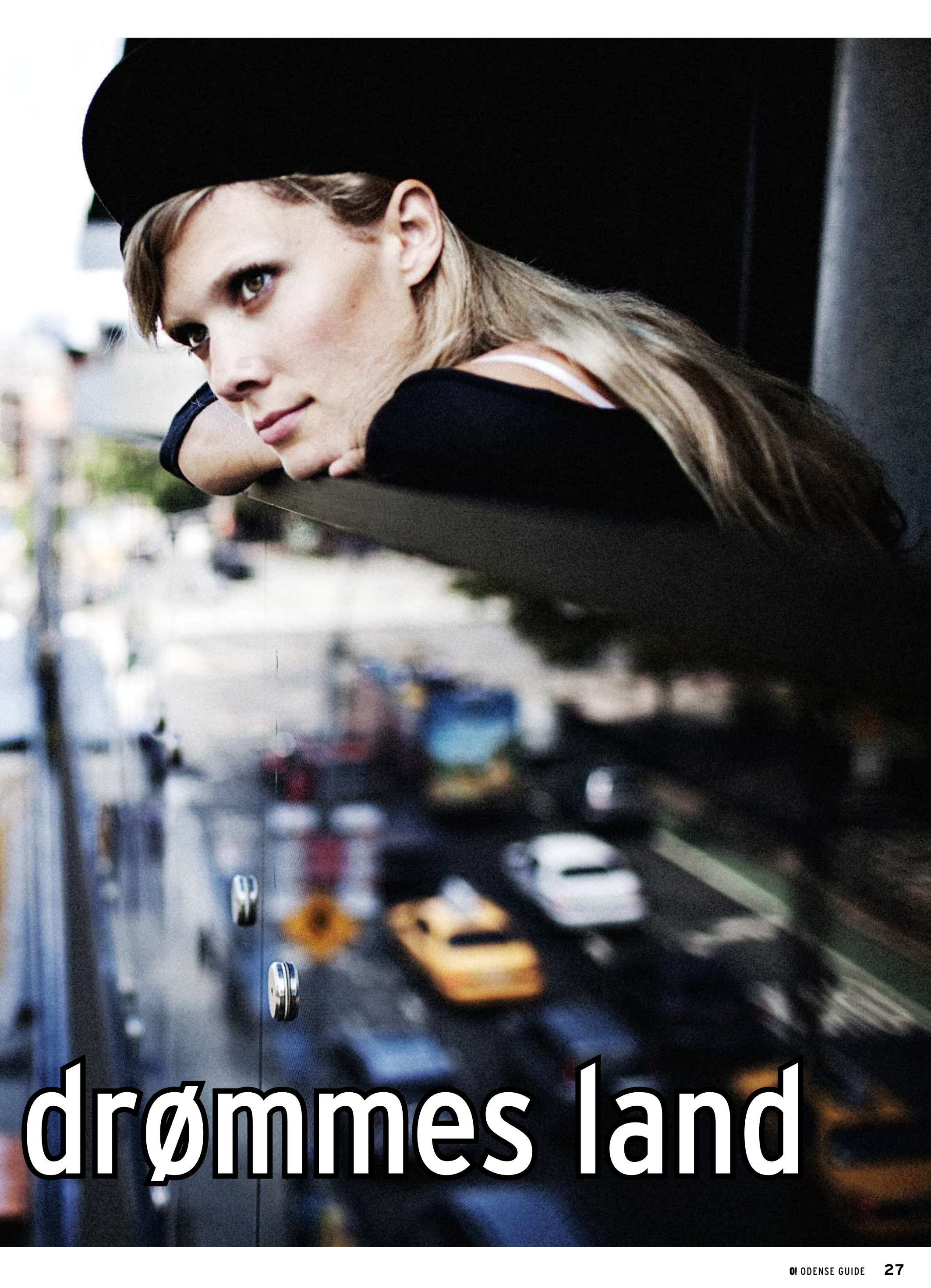
Fortsættes side 28

Af Simon Staun
Foto: Carsten Bundgaard
O!s udsendte i New York
sim@fyens.dk, kultur@fyens.dk

I de store

drømmes land

Fortsat fra side 26

og kæresten stiller sig i køen, der har vokseværk.

Efter en halv times overarbejde lister Nanna Øland Fabricius op til omklædningsrummet på førstesalen. Her snupper hun en velfortjent Corona-øl fra en stor kasse fyldt med is og trækker et gardin fra, så hun kan kigge direkte ned på scenen, hvor Sia har overtaget det brandvarme publikum.

- Hun er vanvittig dygtig, roser Nanna Øland Fabricius, mens hun lader sig forevige på polaroid af en række bekendte fra New York.

Selv om det efterhånden er syv timer siden, der blev lavet lydprøver, giver hun sig god tid til at snakke med alle. Først efter en time begynder hun at lyne sin betagende dragt op og signalere, at endnu en arbejdsdag nærmer sig sin afslutning. Endnu en aften, hvor der forhåbentlig er kommet flere fans til, så drømmen om for alvor at slå igennem som den første kvindelige, danske sanger i USA kan leve videre.

Mangler et helle

Hvis man kan tale om fortjent søvn, har Nanna Øland Fabricius tilsyneladende sovet den. Hun virker ualmindelig frisk, da hun dagen efter byder velkommen på sit hotel Thompsons LES på Manhattan. Hun skal bo der tre nætter og har måttet låne sin mors visakort til at betale regningen, da hendes eget er blevet lukket.

Det påvirker Nanna Øland Fabricius meget, at hun nu på tredje måned suser rundt fra hotel til hotel, fra spillested til spillested og fra by til by. Selv om hun kan lukke døren bag sig, mangler hun et helle. Et sted, hvor hun føler sig tryk og hjemme.

- Jeg føler mig ekstremt rodløs i min tilværelse lige nu. Jeg eksisterer kun dér, hvor jeg er for tiden, og det kan være enormt tomt. Indimellem føles det, som om jeg ikke har noget at falde tilbage på, selv om jeg har masser af venner og familie, der elsker mig og er der for mig. Jeg mangler ofte nogen at gå hjem til og fortælle om min dag. Det er svært at opleve så vanvittige ting og komme hjem til et tomt hotelværelse og kun kunne dele det med min marsvinebamse, sukker Nanna Øland Fabricius.

Hun har allerede opholdt sit i dette vakuum så længe, at hun er trådt ind i en fase af accept af, at nuet er det eneste, hun med sikkerhed har.

- Jeg prøver at slappe af i det og ikke spekulere alt for meget på i går og i morgen. Det gør alting lidt nemmere, og jeg formår at nyde de ting og muligheder, der opstår. Jeg skal stå på en ny scene og sove på et nyt hotel hver aften fra nu af og til november. Hvis jeg bekymrer mig alt for meget om det, bliver jeg skør. Hvis jeg kun tænker på, at jeg skal lave det vildeste show i aften, bliver det pludselig meget sjovere, forklarer Nanna Øland Fabricius.

Lige dette hotel har hun et specielt forhold til, da det var det første sted, hun

boede, efter hun skrev kontrakt med sit amerikanske pladeselskab Epic Records. Efter at have sovet på de værste hummere, bagsæder af biler og sofaer var det tid til luksus. Tid til sortlakerede trægulve, friske blomster og en storslået udsigt til Empire State Building.

Destruktive tanker

For hvert højdepunkt vil man endnu højere op. Efter årets Roskilde Festival lettede Nanna Øland Fabricius nærmest fra jorden på grund af det, hun kalder karrierens vildeste koncert.

- Sådan en oplevelse gør mig nærmest skizofren, fordi man oplever mange ekstremer på en dag. Der er en enorm kontrast mellem at stå på en scene foran 5000 tilskuere og mærke noget overjordisk tage over og i det næste øjeblik sidde mutters alene på sit hotelværelse med lyden af et klimaanlæg og en dryppende vandhane som eneste selskab. I sådanne øjeblikke begynder jeg ofte at fundere over, om det virkelig var så godt? Var det bare mig, der syntes det? Kunne de lide det? Var det indbildning? Når de destruktive tanker tager over, illustrerer de, hvor

højt man kan flyve, og hvor dybt man kan falde inden for få timer. Det er noget af det hårdeste ved mit liv, erkender Nanna Øland Fabricius.

Hvis hun begynder at tænke for meget over, at hendes liv formentlig konstant kommer til at bevæge sig mellem disse yderpoler, bliver hun en anelse skræmt.

- Tanken om mit liv så lang tid ud i fremtiden, jeg kan skue, kan godt være uoverskuelig. Men jeg samler mig selv op ved at tænke på, at jeg har en ny chance hver

Første fynske koncert

Når Oh Land optræder i Odense den 2. september, foregår koncerten på Albani-bryggerierne i Odense. På en parkeringsplads, hvor der normalt står tusindvis af kasser med friskbrygget øl. Unægtelig en anden ramme end dem, hun typisk optræder i, når hun turnerer i USA. Hun har den seneste måned optrådt på det spillested i Minneapolis, hvor Prince indspillede "Purple Rain" og Eminems gamle spillested i Detroit, hvor hun sågar benyttede hans omklædningsrum.

- Jeg er vidne til en tung, tung musikhistorie overalt, hvor jeg spiller i USA. På væggene hænger der sætlistes, billeder og autografer af nogle af rock- og popmusikkens største ikoner. Det tænder mig og forpligter. Men det betyder ikke, jeg falder helt i svime, da min baggrund med klassisk musik har medført, at jeg aldrig har idoliseret rock- eller popmusikere. Jeg har ikke vidst nok om det til at blive fan. Så når jeg står på samme scene som Prince, betragter jeg det mere som

en "sjovhedsfaktor", fortæller Nanna Øland Fabricius.

Hun stræber efter at levere det ultimative show, uanset om hun optræder på et berømt spillested i New York eller på en parkeringsplads i Odense.

- Hvis jeg kan vinde bare én fan hver aften, har jeg vundet stort. Det er min første koncert på Fyn, så alene dét motiverer mig til at præstere det ypperste, lover Nanna Øland Fabricius, der kalder sine koncerter på Roskilde Festival og Store Vega for karrierens højdepunkter indtil videre.

- Roskilde Festival var fuldstændig vanvittigt. Mine venner fortalte bagefter, de nærmest var blevet løftet op fra jorden og båret rundt i teltet. På Store Vega var min mormor på 87 med, og hun blev der hele koncerten. Bagefter spurgte jeg hende, om det var for højt. Hun svarede bare: "Det var lige tilpas", siger Nanna Øland Fabricius og ler.

Efter koncerten snupper Nanna Øland Fabricius en velfortjent Corona-øl.

”Jeg vil slå igennem med min musik og ikke mit udseende. Jeg er bare formidleren.

Nanna Øland Fabricius

eneste aften for at gøre det bedre og rette de fejl, der irriterede mig aftenen før. Altså en daglig mulighed for at optimere mine koncerter, hvilket jeg anser for yderst privilegerede arbejdsvilkår for en kunstner.

Katy Perry ønskede Oh Land

En kunstner fungerer ikke på tom mave. Heller ikke Nanna Øland Fabricius, der spadserer fra sit hotel ned på den legendariske diner Katz's rundt om hjørnet.

Stedet er kendt fra filmen "Da Harry

mødte Sally", og populariteten er evident. Man skal trække en billet for at få lov at bestille dets berømte pastramisandwich.

Nanna Øland Fabricius forelsker sig hovedkulds i en hotdog med et bjerg af sauerkraut. Hun går uanfægtet af fotografens tilstedeværelse i gang med at pøse ketchup og sennep på toppen, mens hun forklarer, at der ikke er noget, der slår en "real american diner".

Dem er der i overflod i Williamsburg i Brooklyn, hvor hun har boet, siden hun flyt-

tede til New York sidste år med kæresten. De seneste tre måneder har de dog lejet lejelejligheden ud, da hun alligevel aldrig var hjemme.

Først om en måned har hun to fridage i New York. Derefter kører hun på med en ny turne på et nyt kontinent.

- Jeg er nødt til at smede, mens jernet er varmt. Sådan er vilkårene i dag, hvor der er så mange, der kæmper om opmærksomheden og publikum. Efter halvanden måneds turné med Sia stormer jeg direkte videre til

halvanden måneds turné med Katy Perry. Højdepunktet bliver tre koncerter i Londons O2 Arena. Det bliver så vildt, forudser Nanna Øland Fabricius, der modtog en personlig anmodning fra Katy Perry om at være opvarmning på hendes kommende turné.

Det takkede den danske sangerinde ret hurtigt ja til.

Selv om Nanna Øland Fabricius i mange år satsede på, at hun skulle arbejde som

Fortsættes side 30

”Jeg finder lyde overalt. Alle lyde, der har en interessant identitet, fanger jeg.

Nanna Øland Fabricius

Fortsat fra side 29

balletdanser, havde hun hele tiden musikken som følgesvend. Hun kalder musikken for sit mest åbenlyse talent, selv om hun først som 23-årig begyndte at arbejde professionelt.

En rigtig musiker

- Jeg har altid sunget, når jeg var glad. Når jeg var ked af det, spillede jeg klaver. Jeg har altid fået de bedste karakterer i musik, og når jeg dansede, var den bedste kritik altid, at jeg dansede musikalsk eller accentuerede musikken på en speciel måde. Derfor har jeg aldrig tvivlet på en grundlæggende musikalitet, forklarer Nanna Øland Fabricius.

I lang tid anså hun det dog ikke for et talent, der skulle munde ud i noget specielt. Derfor var det vanskeligt at affinde sig med, at hun endegyldigt skulle satse på musikken.

- Jeg havde en del at leve op til med en familie, der stort set udelukkende består af operasangere, klassiske musikere og komponister. Dem kunne jeg altså ikke imponere ved at stille mig op og klimpre lidt på en guitar og synge en popsang. Der skulle virkelig meget til for at dupere dem. Derfor var det overvældende at tage den opgave på sig at lave musik for at leve af det. Jeg anså mig ikke for at være fuldbyrdet musiker i en lang periode, selv om det var det, jeg var. Det gav mig en frihed til at udvikle mit eget sprog. Senere kom anerkendelsen fra min familie og derefter troen på, at der var andre end mig selv, der ville høre det. Derefter gik det for alvor stærkt ...

Anede intet om toner

At være musiker i Øland-familien har aldrig handlet om at drikke bajere og spille guitar på må og få. Musik er et håndværk, som man forfiner, fra man står op om morgenen, til man går i seng om aftenen. Man skal tage den seriøst, respektere den og forsøge at mestre den.

- Jeg har indimellem været bange for ikke at blive taget seriøst, fordi jeg ikke nødvendigvis har haft samme tilgang. Det havde jeg derimod til balletten, hvor jeg trænede nærmest uafbrudt, siger Nanna Øland Fabricius.

I starten anede hun intet om toner, skalaer og akkorder. Det handlede om lyde, der fik hende til at føle på en bestemt måde. Hun besluttede sig for, at der ikke skulle være nogen virtuositet i hendes musik.

- Jeg formulerede et koncept, der gik ud på at bruge så hverdagsagtige lyde som muligt for at demonstrere over for mig selv, at man godt kan være musiker uden at spille på ét eneste instrument. Min mission blev at overbevise mig selv om dét, og efter min første plade, hvor jeg havde brugt alle maskiner helt forkert, fik jeg mere og mere lyst til at vide, hvad det var, jeg rodede med. Så kom den mere matematiske og

En “real american diner” med ketchup og sennep på Katz’s.

akademiske tilgang til musikken snigende, forklarer Nanna Øland Fabricius.

Nørd med lyde

Oh Lands musik består blandt andet af lyden af tændstikker, engelske pund-mønter, der triller på et bord, gulvtramp og halvfylde vandflasker, der rystes. Det lyder nørdet. Og

Nanna Øland Fabricius takker faktisk for den beskrivelse.

- Jeg finder lyde overalt. Alle lyde, der har en interessant identitet, fanger jeg. Når man begynder at fokusere på det, finder man ud af, at der er gode lyde overalt. Uanset, hvor jeg befinder mig, kan jeg finde en potentiel genial lyd til en sang, erklærer Nanna Øland Fabricius.

For at bevise sin teori springer hun op af lænestolen og går målrettet efter en stor kliklås på døren. Hun begynder at dreje den fra side til side, mens det karakteristiske

høje metalklik bliver til en mekanisk rytme. Hun smiler bredt og sætter sig til rette.

- Den kunne sagtens ende som en fed tromme, ikke, spørger Nanna og fortsætter med at nævne effekter, hun har optaget.

- Jeg har sågar optaget ting, man ikke kan optage. Jeg har lavet min egen rumklang ved at sprænge en ballon nede i et toilet. Man kan godt kalde mig besat, og det endte da også med, at jeg søgte ind på elektronisk komposition på Aarhus Musikkons-

Fortsættes på side 39